

АБРИКОС ЗВИЧАЙНИЙ ЯК ПЕРСПЕКТИВНЕ ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ОТРИМАННЯ НОВИХ ЛІКАРСЬКИХ ПРЕПАРАТІВ

Куцанян А. А., Попова Н. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Абрикос звичайний (*Armeniaca vulgaris* Lam.) відноситься до родини Розоцвіті (*Rosaceae*), підродини сливові (*Prunoideae*). У дикому вигляді абрикос звичайний зберігся лише в Гімалаях, на Тянь-Шані і в західній частині Північного Кавказу. Культивується в багатьох країнах з теплим кліматом. Ще з давніх часів абрикос застосовували як цілющу рослину.

Як джерело біологічно активних речовин (БАР) використовували майже всі частини рослини, а саме плоди, листя, камедь, насіння, кору та ін. [1,2,4].

Матеріали та методи. Об'єктами дослідження були плоди та листя абрикоса звичайного. Дослідження БАР у сировині проводили за допомогою паперової, тонкошарової хроматографії, якісних реакцій та інших фітохімічних методів.

Результати та їх обговорення. Результати досліджень показали, що у плодах та листях абрикоса міститься багато цукрів, похідних коричної кислоти (кофейна, *п*-кумарова, хлорогенова, неохлорогенова), флавоноїдів (рутин, кемпферол, кверцетин). Також рослина містить багато вітамінів та мінеральних речовин [2,3,5].

Через вміст різноманітних БАР сировина абрикоса звичайного є перспективним джерелом для отримання нових лікарських препаратів та дієтичних добавок [4,5].

Список літератури:

1. Лекарственные растения мировой флоры: энциклопед. справочник / Н.В. Попова, В.И. Литвиненко, А.С. Куцанян. Харьков: Діса плюс, 2016. 540 с.
2. Жуковский, П. М. Культурные растения и их сородичи. Л.: Колос, 1971. 752 с.
3. Витковский В.Л. Плодовые растения мира. СПб: «Лань», 2003. 592 с, ил.
4. . Вивчення антимікробної активності екстрактів плодів абрикоса звичайного / А.А. Куцанян, Н.В. Попова, М.А. Комісаренко, Т.П. Осолодченко, В.І. Литвиненко. *Український біофармацевтичний журнал*. 2020. №2. С.76-80.
5. Kutsanyan A., Popova N. Study of mineral composition of Apricot herbal drugs (*Armeniaca vulgaris* L.). *Norwegian Journal of development of the International Science*. 2020. № 44(3). P. 50-52.